

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2018 ਦਾ CR ਨੰਬਰ 6504

18 ਜਨਵਰੀ, 2019

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਆਰਟੀਕਲ 227, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਆਰਡਰ 26 ਨਿਯਮ 9. ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਭੌਤਿਕ ਹੱਦਬੰਦੀ - ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਵਲ ਸਾਂਭਣਯੋਗ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 19)

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸੰਪਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਹੱਦਬੰਦੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਧੀਰਜ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ .

ਏ.ਐਸ.ਮਨਾਈਜ਼, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 7 ਲਈ।

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ (ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ) ਦੇ ਮਿਤੀ 28.08.2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ

ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 8 ਤੋਂ 13 ਇੱਥੇ) ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਸਰਾ ਨੰ.61/3, ਖੇਵਟ ਨੰ.69, ਖਤੌਣੀ ਨੰ.95 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 2005-06 ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ) ਵਿੱਚ 5 ਮਰਲੇ ਦਾ ਮਾਪ, ਪਿੰਡ ਜੀਵਨ ਚੱਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੈ।

(3) ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼, ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 32 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

"ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਲਜ਼ਮ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7 ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ 09.07.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 61/3 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ। ਪਲਾਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰ: 61/3 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਖਸਰਾ ਨੰ. 61/1 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(Amol Rattan Singh et al.)

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾਖਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧੋਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 61/3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 5 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

(7) ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(8) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨੇਸ ਨੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ) ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 61/1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ ਨਾ ਕਿ 61/3 ਵਿਚ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰ: 61/3 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) **ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਣੀ @ ਸਰਿਤਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ** 'ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਸਬੂਤ ਸਿੱਟੇ" ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਰਟੀ

(10) ਉਸਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) **ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਨਾਮ ਗੋਧਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ** ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(12) ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 61/3 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਸਾਈਟ ਦੀ ਅਸਲ

ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(13) ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਲਿਸਟ ਲਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਂਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 26 ਦਾ ਨਿਯਮ 9, ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"9. ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ-ਮੁੱਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸ਼ੁੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਖਸਰਾ ਨੰ. 61/1 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

(16) **ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(1) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

(17) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"13. ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 26 ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(18) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਰੱਖਿਅਤਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸੀਮਾਬੰਦੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਅਸਲ ਹੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਹੱਦਬੰਦੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(21) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਖਸਰਾ ਨੰ. 61/1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਜੀਵਨ ਚੱਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 61/3 ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।

(22) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ੁਭਰੀਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ